

# USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře v neveřejném zasedání konaném dne 18. 1. 2024 projednal stížnost, kterou proti usnesení Okresního soudu v Táboře ze dne 8. 12. 2023, č. j. 3 T 62/2020-83, podal odsouzený

a rozhodl o ní

takto:

Podle § 149 odst. 1 písm. a) trestního řádu se napadené usnesení ke stížnosti odsouzeného zrušuje a nově se rozhoduje takto:

Podle § 83 odst. 1 věta druhá písm. a), b) trestního zákoníku se odsouzení [redacted] narozeného [redacted] z trestního příkazu Okresního soudu v Táboře ze dne 2. 7. 2020, č. j. 3 T 62/2020-41, ponechává v platnosti, když se prodlužuje zkušební doba podmíněného odsouzení z tohoto trestního příkazu o 24 měsíců tak, že napříště činí 5 let a nad odsouzeným se stanoví dohled.

Podle § 83 odst. 1 věta druhá písm. c) trestního zákoníku se odsouzenému stanovuje přiměřené omezení uvedené v § 48 odst. 4 písm. h) trestního zákoníku, zdržet se požívání návykových látek.

## Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením Okresní soud v Táboře podle § 83 odst. 1 trestního zákoníku a § 330 odst. 1 trestního řádu nařídil odsouzenému [redacted] původně podmíněně odložený trest odnětí svobody na 12 měsíců, který mu byl uložen trestním příkazem Okresního soudu v Táboře ze dne 2. 7. 2020, č. j. 3 T 62/2020-41. Podle § 83 odst. 5 trestního zákoníku a § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl odsouzený pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou.
2. Předmetné usnesení právní moci nenabýlo, neboť ihned po jeho vyhlášení v průběhu veřejného zasedání proti němu podal odsouzený stížnost, která byla následně písemně zdůvodněna prostřednictvím obhájkyne, kterou si odsouzený zvolil na základě plné moci.
3. Odsouzený vnímá rozhodnutí soudu I. stupně jako nepřiměřeně přísné, nespravedlivé a přísně formální, a to i přesto, že nepopírá, že se ve zkušební době podmíněného odsouzení v usnesení citovaných přestupků, tedy jednání méně závažného, než je trestný čin, dopustil. Soud I. stupně měl současně k dispozici i zprávu Policie ČR, ze které vyplývá, že se odsouzený ve zkušební době nedopustil žádného trestného činu. Odsouzený má za to, že pochybení, tj. přestupků, kterých se dopustil ve zkušební době, by s ohledem na jeho ostatní řádný život nemusely být důvodem k nařízení výkonu původně podmíněně odloženého trestu odnětí svobody. Za své závažné chování byl postižen pokutami a zákazem řízení motorových vozidel, přičemž tyto zákazy plně respektoval a uhradil i všechny uložené pokuty. Odsouzeným spáchané přestupky nedosahují takové společenské závažnosti a pokud v daném případě nebyly zjištěny další negativní poznatky k jeho životu, nelze učinit závěr o nevedení řádného života.

4. Odsouzený řádně pracuje, kdy je jednak zaměstnán u firmy COMETT PLUS, spol. s r.o., jako automechanik, kde pracuje ve 12 hodinových směnách se střídáním tzv. krátký a dlouhý týden. V době volna pak ještě brigádně pracuje u firmy BUS DOPRAVA – SERVIS, s.r.o. Žije s matkou, otcem a babičkou ze strany otce ve velkém domě s rozsáhlou zahradou. Veškerá starost o dům, topení v domě a práce na zahradě je v současné době na odsouzeném, neboť jeho otec podstoupil náročnou operaci páteře, je v dlouhodobé pracovní neschopnosti a jeho zdravotní stav mu neumožňuje obstarávat práce okolo domu a na zahradě. Odsouzený je členem sboru dobrovolných hasičů v [REDAKCE] a v minulosti byl i členem zásahové jednotky dobrovolných hasičů v [REDAKCE].
5. I pokud by se stížnostní soud ztotožnil s právním názorem soudu I. stupně ohledně nevedení řádného života, je odsouzený přesvědčen, že s ohledem na jeho osobu je možné přikročit k méně citelnějšímu zásahu do jeho života.
6. Dále odsouzený argumentuje v tom směru, že podle ust. § 86 odst. 1 trestního zákoníku soud v případě, že odsouzený ve zkušební době nevede řádný život, může nařídit výkon trestu, nebo výjimečně vzhledem k okolnostem případu a osobě odsouzeného může ponechat podmíněné odsouzení v platnosti a stanovit odsouzenému další povinnosti nebo případně přiměřeně prodloužit zkušební dobu. Napadené rozhodnutí ve svém odůvodnění tuto možnost vůbec nebere v úvahu a soud I. stupně přikročil k nařízení trestu jako nejvyššímu možnému zásahu do života odsouzeného, aniž by se zamyslel nad dalšími možnostmi, které mu zákon dává. Odsouzený v této souvislosti odkazuje na nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1202/17 ze dne 15. 8. 2017, který v odstavci 16 uvádí: „Jedním z obecných principů ukládání trestu je, že tam, kde postačí uložení trestní sankce pachatele méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější (§ 38 odst. 2 trestního zákoníku). Má-li být rozhodnuto o nařízení výkonu trestu odnětí svobody, tedy má-li být rozhodnuto o nařízení citelnějšího trestu, pak je nutné odůvodnit to, proč nepostačí uložení trestní sankce méně postihující“. V daném případě soud I. stupně tomuto požadavku nedostál, když neodůvodnil, z jakého důvodu by nebylo možné u odsouzeného, který sice nevedl zcela řádný život a dopustil se přestupků, i přesto uvažovat o prodloužení zkušební doby.
7. S ohledem na výše uvedené si dovoluje odsouzený požádat stížnostní soud o přehodnocení napadeného usnesení, neboť je přesvědčen, že pohrůžka trestem odnětí svobody na něho měla a má rozhodně výchovný vliv a pro jeho nápravu není nutné přistupovat k nejvyššímu možnému zásahu do jeho života, tedy k omezení jeho osobní svobody. Odsouzený je přesvědčen, že soud by měl i v tomto řízení o přeměně trestu zohlednit jeden ze základních principů pro ukládání trestů vyjádřených v ust. § 38 odst. 2 trestního zákoníku. Je nutné zdůraznit, že i Ústavní soud opakovaně judikoval, že opatření týkající se omezení osobní svobody mají být uložena pouze tehdy, není-li možná jiná alternativa a že při rozhodování o těchto opatřeních se má postupovat zdrženlivě, restriktivně a maximálně šetrně k právům obviněných.
8. Odsouzený má za to, že soud se těmito zásadami neřídil, když rozhodl o výkonu trestu odnětí svobody a že toto rozhodnutí je extrémně nepřiměřené a nařízení výkonu trestu odnětí svobody je nespravedlivé. V daném případě je možné postupovat i podle ust. § 83 odst. 1 písm. a), b) trestního zákoníku, zkušební dobu prodloužit ještě o jeden rok, případně stanovit nad odsouzeným dohled.
9. Jako přílohu své stížnosti předkládá odsouzený stížnostnímu soudu příjmový pokladní doklad ze dne 7. 12. 2023 o zaplacení částky pokuty, příjmový pokladní doklad ze dne 5. 1. 2024 o doplacení pokuty, hodnocení zaměstnavatele – COMETT PLUS, spol. s r.o., pracovní hodnocení – BUS DOPRAVA – SERVIS, s.r.o., a dále i propouštěcí zprávu jeho otce [REDAKCE] z Nemocnice České Budějovice.
10. Odsouzený navrhuje, aby Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře zrušil usnesení Okresního soudu v Táboře ze dne 8. 12. 2023, č. j. 3 T 62/2020-83 a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení a rozhodnutí, případně sám rozhodl v intencích podané stížnosti.

11. Krajský soud k podané stížnosti přezkoumal napadené usnesení ve smyslu ustanovení § 147 odst. 1 trestního řádu, přezkoumal též zákonnost řízení, které vydání zmíněného rozhodnutí předcházelo a dospěl k následujícím závěrům.
12. V procesním postupu soudu I. stupně nebyly shledány žádné závady. Odsouzený, stejně jako státní zástupkyně, byl o veřejném zasedání řádně a včas vyrozuměn a osobně se jej zúčastnil. Nálezací soud pak v řízení postupoval v souladu se zásadami zakotvenými v ustanovení § 2 odst. 5, 6 trestního řádu, tedy tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí.
13. Ve veřejném zasedání pak nálezací soud provedl zákonným způsobem listinné důkazy, které se vztahovaly k chování odsouzeného ve zkušební době podmíněného odsouzení plynoucí od 22. 7. 2020 do 22. 7. 2023. Z příkazů Městského úřadu v Táboře bylo zjištěno, že odsouzený byl ve zkušební době podmíněného odsouzení dvakrát přestupkově postihován pro řízení motorového vozidla pod vlivem drog. Z kopie pokutového bloku ze dne 8. 11. 2020 pak vyplývá, že odsouzený řídil vozidlo bez zákonného pojištění. Po zjištění, že odsouzený ve zkušební době podmíněného odsouzení nevedl řádný život, soud I. stupně uzavřel, že je namíste odsouzenému nařídit výkon původně podmíněně odloženého trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců z trestního příkazu Okresního soudu v Táboře ze dne 2. 7. 2020, č.j. 3 T 62/2020-41.
14. Podle § 83 odst. 1 trestního zákoníku, jestliže podmíněně odsouzený vedl ve zkušební době řádný život a vyhověl uloženým podmínkám, vysloví soud, že se osvědčil; jinak rozhodne, a to popřípadě již během zkušební doby, že se trest vykoná. Výjimečně může soud vzhledem k okolnostem případu a osobě odsouzeného ponechat podmíněně odsouzení v platnosti, i když odsouzený zavinil příčinu k nařízení výkonu trestu, a
  - a) stanovit nad odsouzeným dohled,
  - b) přiměřeně prodloužit zkušební dobu, ne však o více než dvě léta, přičemž nesmí překročit horní hranici zkušební doby stanovené v § 82 odst. 1,
  - c) stanovit dosud neuložená přiměřená omezení a přiměřené povinnosti uvedené v § 48 odst. 4 směřující k tomu, aby vedl řádný život,
  - d) stanovit dosud neuložená výchovná opatření podle § 82 odst. 4, je-li ve věku blízkém věku mladistvých, nebo
  - e) stanovit, aby se podmíněně odsouzený zdržoval v určeném obydlí nebo jeho části podle § 82 odst. 2.
15. Jakkoli krajský soud nezpochybňuje existenci protiprávních jednání, kterých se odsouzený v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení dopustil, nelze pominout skutečnosti, jež odsouzený akcentuje v podaném oprávněném prostředku. Odsouzený se dopustil jednáních zaviněných příčinu k možnému nařízení výkonu trestu, avšak s ohledem na jeho způsob vedení života, kdy je řádně zaměstnán a jeho pracovní činnost je zaměstnavatelem i společností u níž vykonává brigádně činnost hodnocena velmi kladným způsobem, by nemusely být důvodem k nařízení výkonu trestu. Za své závadové chování byl postížen pokutami, jež řádně uhradil a jemu uložené zákazy řízení motorových vozidel plně respektoval. Navíc spáchané přestupky nedosahují takového stupně společenské škodlivosti, aby na jejich spáchání bylo nezbytně nutné reagovat okamžitým nařízením výkonu trestu odnětí svobody. Nařízení výkonu podmíněně odloženého trestu předpokládá, že jde o takové porušení podmínek ve zkušební době (pachatel nežil řádným životem, nerespektoval příslušná omezení a povinnosti, zaviněně nesplnil povinnost k náhradě škody, k odčinění nemajetkové újmy nebo k vydání bezdůvodného obohacení, spáchal nový trestný čin, nerespektoval výchovná opatření, nesplnil povinnost zdržovat se ve stanovené době v určeném obydlí nebo jeho části), které znamená, že ponechání podmíněného odsouzení v platnosti by nepostačovalo k působení na odsouzeného a bylo by v rozporu se smyslem

samotného podmíněného odsouzení a nepřichází v úvahu ani dodatečné zpřísnění režimu podmíněného odsouzení podle § 83 odst. 1 písm. a) až e) trestního zákoníku. Stížnostní soud je přesvědčen, že na odsouzeného [REDAKCE] lze ještě působit výchovnými prostředky, a není nezbytné přistupovat k represivnímu opatření v podobě nařízení výkonu původně podmíněně odloženému trestu v trvání 12 měsíců.

16. Z výše uvedených důvodů krajský soud podle § 149 odst. 1 písm. a) trestního řádu napadené usnesení v celém rozsahu zrušil a podle § 83 odst. 1 písm. a), b) trestního zákoníku odsouzenému prodloužil zkušební dobu podmíněného odsouzení o 24 měsíců a současně nad odsouzeným pro posílení výchovného účinku stanovil dohled. Vzhledem k dosavadnímu chování odsouzeného je nezbytné podrobit ho institucionalizované kontrole, která bude dohlížet na vedení řádného života odsouzeným. Krajský soud dále podle § 83 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku stanovil odsouzenému přiměřené omezení spočívající v tom, aby se zdržel požívání návykových látek ve smyslu § 48 odst. 4 písm. h) trestního zákoníku s ohledem na charakter spáchaných přestupků ve zkušební době podmíněného odsouzení.
17. Odsouzenému se závěrem připomíná, že rozhodnutí o osvědčení po skončení prodloužené zkušební doby bude předpokládat, že v jejím průběhu povede zcela řádný život bez jakýchkoli konfliktů se zákonem, bude se podrobovat stanovenému dohledu a současně bude řádně dodržovat jemu soudem stanovené přiměřené omezení.

#### Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Tábor dne 18. 1. 2024

JUDr. Jiřina Roubíčková v.r.  
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Srbová.

Alice  
Srbová

Digitálně podepsal  
Alice Srbová  
Datum: 2024.01.23  
12:42:01 +01'00'

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 18.01.2024. Připojení doložky provedla Petra Čabáková dne 09.02.2024.